

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 117891 18 Kž 2
Brčko, 05.09.2018. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Zijada Kadrić, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog E.H. zv. „E.“ iz B., zbog produženog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 26/16 i 13/17) i krivičnog djela Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branioca osumnjičenog E.H., Dragane Vuković advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i osumnjičenog, podnesenim protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 117891 18 Kpp 3 od 31.08.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 05.09.2018. godine, donio je sledeće

R J E Š E N J E

Odbijaju se kao neosnovane žalbe branioca osumnjičenog E.H. zv. „E.“ i osumnjičenog, podnesene protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 117891 18 Kpp 3 od 31.08.2018. godine.

Obrazloženje

Protiv osumnjičenog E.H. zv. „E.“ u toku je krivični postupak zbog produženog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i krivičnog djela Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 117891 18 Kpp 3 od 31.08.2018. godine, osumnjičenom E.H. produžen je pritvor na osnovu člana 135. stav 2., a u vezi sa članom 132. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13 i 27/14), koji po tom rješenju može trajati dva mjeseca, a isti se ima računati od 03.09.2018. godine od 20,20 časova kada ističe pritvor po prethodnom rješenju od 06.08.2018. godine.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnijela branilac osumnjičenog Dragana Vuković, advokat Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili

nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Na kraju žalbe branilac je predložila da ovaj sud ukine rješenje o produženju pritvora osumnjičenom i istog odmah pusti na slobodu ili da osumnjičenom odredi mjere zabrane iz člana 126. stav 1. tačka b. i c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ili zaštitne mjere Udaljenje iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora iz člana 20. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 7/17) i Zabrana približavanja žrtvi iz člana 21. istog Zakona.

Žalbu protiv prvostepenog rješenja podnio je i lično osumnjičeni E.H. u kojoj ne navodi žalbene osnove zbog kojih se žalba pobija, ali kroz koju negira da je počinio navedena krivična djela.

Ovaj sud je ispitao prvostepeno rješenje u skladu sa članom 306 Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti da li je na štetu osumnjičenog povrijeđen Krivični zakona, nakon čega je odlučio kao u izreci ovog rješenja, iz sledećih razloga.

Žalbe branioca osumnjičenog i osumnjičenog su neosnovane.

Neosnovano se žalbom branioca osumnjičenog prigovara da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijanog rješenja počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer izreka rješenja nije nerazumljiva ni protivrječna razlozima rješenja kako se žalbom tvrdi i jer rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama, što se takođe osporava žalbom branioca. Isti stav ovog suda je i u pogledu žalbenog prigovora pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Takođe i žalbeni navodi koje ističe osumnjičeni su po ocjeni ovog suda potpuno neosnovani. Argumentacija koju su u žalbama iznijeli branilac osumnjičenog i sam osumnjičeni ne dovode na uvjerljiv i pouzdan način u pitanje zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja sa aspekta istaknutih žalbenih osnova i prigovora navedenih u žalbama.

Pravilno je prvostepeni sud odlučio kada je osumnjičenom produžio trajanje pritvora, nalazeći da i dalje postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni izvršio krivična djela koja mu se stavljaju na teret i da ista nije dovedena u pitanje tokom trajanja postupka istrage, kao opšti uslov za pritvor propisan članom 132. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Prvostepeni sud svoje uvjerenje o postojanju osnovane sumnje kao opšteg uslova za trajanje mjere pritvora zasniva na iskazima svjedoka S.H., E.M. i J.M. Iz iskaza navedenih svjedoka proizilazi da je osumnjičeni prema navedenim licima preduzeo određene radnje kojima je ostvario obilježje krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te krivičnog djela Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 1. takođe Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Branilac pokušava dovesti u pitanje postojanje osnovane sumnje na način što neargumentovano tvrdi da su iskazi navedenih svjedoka nelogični, da su protivrječni i kontradiktorni te u suprotnosti sa izjavama koje su svjedoci dali u Policiji u odnosu na iskaze koje su dali Tužilaštvu Brčko distrikta Bosne i

Hercegovine, pa na navedeni način neargumentovano pokušava dovesti žalbom u pitanje pouzdanost navedenih svjedoka s namjerom da se dovede u pitanje postojanje osnovane sumnje. Analizirajući na te okolnosti navedeno od strane branioca ovaj sud zaključuje da ne stoje navedeni prigovori branioca da se radi o kontradiktornim izjavama, nego se u stvari radi o tome da su svjedoci odgovarali na pitanja koja su im postavljala ovlaštena službena lica, te da su navedeni svjedoci u stvari proširili i pojasnili svoje iskaze u odnosu na iskaze koje su prvobitno dali 03.08.2018. godine. Iz iskaza koje su navedeni svjedoci dali i Policiji Brčko distrikta BiH kao i Tužilaštvu Brčko distrikta BiH, proizilazi da je osumnjičeni preduzeo radnje i ponašanje kojima je ostvario obilježja krivičnih djela za koje se osnovano sumnja. Takođe, treba imati u vidu da je i navedeni stav koji branilac iznosi u pogledu iskaza navedenih svjedoka i preuranjen, jer da bi se sa sigurnošću moglo konstatovati da je iskaz određenog svjedoka kontradiktoran i protivrječan nužno je dati svjedoku, čiji se iskaz dovodi u pitanje, mogućnost da svjedok pojasni svoj iskaz i da dâ detaljno obrazloženje ukoliko u iskazima postoje određene protivrječnosti i nesaglasnosti, što se ne može reći za iskaze navedenih svjedoka, a što je zadatak, a i mogućnost postupanja na navedeni način tokom glavnog pretresa, naravno ukoliko do istog i dođe, a ne u postupku istrage. S tim u vezi, nije se mogao prihvatiti prigovor branioca kao osnovan kojim želi dovesti u pitanje pouzdanost iskaza navedenih svjedoka, a s tim u vezi i postojanje osnovane sumnje kao opšteg uslova za određivanje mjere pritvora. Potpuno je neargumentovan i za ovaj sud neprihvatljiv i prigovor da je izreka rješenja nerazumljiva i protivrječna razlozima rješenja, i da rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, kako se takođe žalbom branioca neargumentovano prigovara. Takva tvrdnja branioca je u potpunoj suprotnosti sa izrekom, a i obrazloženjem istog, jer je sud dao odgovor na sva sporna pitanja i dao razloge kojima se rukovodio kada je osumnjičenom produžio trajanje mjere pritvora. Pri tome, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve pravno relevantne i odlučne činjenice na kojima je zasnovao svoje uvjerenje da je osumnjičeni E.H. osnovano sumnjiv kao izvršilac navedenih krivičnih djela i o tome je u pobijanom rješenju dao valjane i potpuno uvjerljive razloge koji isključuju prigovore branioca na te okolnosti.

Prilikom donošenja pobijanog rješenja prvostepeni sud je u razmatranje uzeo i zabilješke istražioca Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, S.T., ali je pravilno zaključio da iste u ovoj fazi postupka nemaju dokaznu snagu kakva im se želi žalbom dati, niti dovode u pitanje postojanje osnovane sumnje, tako da se ne može prihvatiti žalbeni prigovor branioca da predmet razmatranja i ocjene prvostepenog suda nisu bile navedene službene zabilješke.

Prvostepeni sud je na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, na osnovu prikupljenih dokaza utvrdio postojanje i posebnog uslova za pritvor propisanog članom 132. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je utvrdio postojanje naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da bi osumnjičeni boravkom na slobodi ponovio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a za koje se može izreći kazna zatvora od 3 (tri) godine. Te naročite okolnosti prvostepeni sud pravilno vidi u činjenici da je osumnjičeni već dva puta pravosnažno osuđivan zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a što proizilazi iz

pravosnažnih presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 100825 17 K od 27.11.2017. godine i broj 96 o K 108461 18 K od 14.03.2018. godine za koje su mu izricane zatvorske kazne, te da je protiv istog u toku postupak za isto krivično djelo od 07.09.2018. godine, te činjenici da je osumnjičeni u kontinuitetu preduzimao radnje navedenog krivičnog djela i to prema istim oštećenim, odnosno svojoj majci i svojoj sestri. Navedene nesporno utvrđene činjenice u potpunosti opravdavaju bojazan da bi osumnjičeni boravkom na slobodi ponovio krivično djelo u pogledu čijeg izvršenja je ispoljio i odlučnost i istrajnost, a za isto se može izreći kazna zatvora od 3 (tri) godine.

Prilikom odlučivanja o trajanju mjere pritvora prvostepeni sud je u skladu sa članom 123. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine vodio računa da se ne primjenjuje teža mjera ako se ista svrha može postići blažom mjerom, o čemu govori na strani drugoj pobijanog rješenja, istovremeno razmatrajući i prijedloge branioca osumnjičenog i cijeneći činjenicu da osumnjičeni ima druge nekretnine na kojima bi mogao da živi, a ne u domaćinstvu sa majkom i sestrom, ali je pravilno zaključio da se ni jednom drugom blažom mjerom, koju je predlagala i branilac, ne bi mogao osumnjičeni spriječiti da ponovi krivično djelo za koje se tereti, odnosno krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Pri tome prvostepeni sud je cijenio okolnosti pod kojima je krivično djelo za koje se sumnjiči, izvršio, a pri tome treba imati u vidu i ispoljenu upornost i spremnost za preduzimanje radnji nasilja u porodici, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno utvrdio da se ni jednom drugom blažom mjerom ne bi mogao postići željeni efekat u cilju sprečavanja osumnjičenog da ponovi krivično djelo za koje se protiv njega vodi krivični postupak.

Mjere zabrane koje je predlagala branilac iz Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i mjere propisane Zakonom o zaštiti od nasilja u porodici u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine ne bi bile nikakva smetnja osumnjičenom da ponovi krivično djelo, a za čije izvršenje je pokazao kako upornost tako i sklonost, jer dosadašnje osuđujuće presude za navedeno krivično djelo, od kojih je jednu potpuno izdržao, nisu dale nikakav željeni efekat u cilju prevaspitavanja osumnjičenog i uzdržavanja od vršenja navedenog krivičnog djela, pa je i prigovor branioca na te okolnosti potpuno neosnovan.

Prvostepeni sud je u pobijanom rješenju dao razloge zašto nije prihvatio prijedlog odbrane da se osumnjičenom umjesto mjere pritvora odrede mjere zabrane i zaštitne mjere, tako da prvostepeni sud nije ostao nedorečen ni u tom pogledu, a na koje okolnosti se takođe neosnovano žalbom branioca osumnjičenog prigovara.

Što se tiče dokaza da osumnjičeni posjeduje određene nekretnine u kojima bi mogao da živi, pa s tim u vezi da se ne izriče mjera pritvora nego neka druga mjera, nisu nikakva garancija da osumnjičeni ne bi ponovio krivično djelo za koje se tereti, a o čemu je takođe prvostepeni sud vodio računa i na strani drugoj zadnji pasus dao adekvatan odgovor.

Što se tiče žalbe koju je na navedeno rješenje podnio osumnjičeni iz sadržaja iste proizilazi da osumnjičeni potpuno negira izvršenje krivičnog djela, a s

tim u vezi i postojanje osnovane sumnje, kao opšteg uslova za pritvor. Kako su takve tvrdnje u potpunoj suprotnosti sa dokazima koji su prikupljeni do ove faze postupka, navedene prigovore osumnjičenog sud nije mogao prihvatiti kao osnovane, tim prije jer u pogledu takvih svojih tvrdnji nije ukazao ni na jednu činjenicu ni dokaz, a što će svakako imati mogućnost tokom daljeg trajanja postupka.

Analizirajući i cijeneći pobijano rješenje u vezi sa svim istaknutim navodima iz žalbi koje su podnijeli branilac osumnjičenog i osumnjičeni, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno utvrdio kako postojanje osnovane sumnje da je osumnjičeni počinio krivična djela za koja se tereti, tako utvrdio i sve okolnosti koje ukazuju na opasnost da bi osumnjičeni boravkom na slobodi ponovio krivično djelo Nasilje u porodici za čije izvršenje očigledno postoji sklonost kod osumnjičenog i da se za isto može izreći kazna zatvora 3 (tri) godine. Na tako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno je primijenio odredbu člana 132. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i osumnjičenom produžio trajanje mjere pritvora. O svemu tome prvostepeni sud je dao argumentovane i uvjerljive razloge, pa se ne mogu, kao osnovani, prihvatiti prigovori branioca da je prvostepeno rješenje obuhvaćeno bitnim povredama odredaba postupka na koje se neargumentovano u žalbi ukazuje.

Na kraju, ovaj sud želi podsjetiti na sadržaj odredbe člana 131. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koji propisuje da trajanje pritvora mora biti svedeno na najkraće nužno vrijeme, a ako se osumnjičeni ili optuženi nalaze u pritvoru, dužnost je svih organa koji učestvuju u krivičnom postupku i organa koji im pružaju pravnu pomoć, da postupaju sa posebnom hitnošću, a o čemu treba voditi računa tokom trajanja krivičnog postupka.

Budući da prilikom donošenja pobijanog rješenja prvostepeni sud nije počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, te da činjenično stanje nije pogrešno i nepotpuno utvrđeno, kako se žalbom neosnovano tvrdi, ovaj sud je žalbe branioca osumnjičenog i osumnjičenog odbio kao neosnovane.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ovog rješenja, a na osnovu člana 321. stav 3. u vezi sa članom 322. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić